

mijmering / dettol

Al dat coronagedoe ook zo beu? Ook genoeg van al die filmpjes, grappen en doordenkertjes? Om het maar niet te hebben over al die deskundigen die ineens opduiken en die allemaal met een zondags gezicht en keurig in het (mantel)pak hun

kennis met betrekking tot deze 'ongekende' tijden tentoonspreiden? Hebben we nog ergens een viroloog die nog niet op tv of in de krant is verschenen, hoor ik de redacties van omroepen en kranten vragen. Is er nog ergens een kapper, nagelstyliste of kleine ondernemer die nog niet heeft kunnen ventileren hoe hevig deze crisis hem of haar raakt en wat hij of zij vindt van wel of niet opengaan? Nee, ik doe er niks aan af, aan al die ellende, ik heb er zelf ook last van. Als freelancejournalist op gebied van kunst en cultuur en programmeur van een goedlopend kamermuziekpodium is mijn zomervakantie dit jaar half maart al begonnen en valt er - hopelijk - pas in september weer wat te verdienen. En ja, ik krijg een tegemoetkoming van de regering, waarvoor oprechte dank. Voor wie nog mocht denken dat het gemis aan inkomen het allerbelangrijkst is: het gemis aan stimulerende live-contacten en onderling plezier, aan grappige, prikkelende en inspirerende mensen is net zo groot.

Eén groot licht is er in deze duisternis en dat is de Amerikaanse president Donald Trump, leider van de wereldmacht die Verenigde Staten heet, naar wie de westerse wereld geneigd is de oren te laten hangen. Die man weet me onder de moeilijkste omstandigheden op te beuren. Steeds als ik zijn naam of gezicht ergens zie opduiken laat ik alles uit mijn handen vallen om dat oververhitte rode hoofd met dat vastgeplakte blondgeverfde matje en dat ultraviolette kunstgebit nog weer eens goed te bekijken en vooral te beluisteren. Grotere onzin is nog nooit door een wereldleider uitgekraamd. Dat ik leef in het tijdperk waarin een IQ-nullus met een 'ongekende' vorm van zelfoverschatting zich in het openbaar afvraagt of het misschien zinvol is om ons te injecteren met een bleek- of ontsmettingsmiddel - wat de fabrikant van Dettol onmiddellijk deed reageren met 'doe dat onder geen beding!' - daar zullen mijn achter- achterkleinkinderen jaloers op zijn.

Nee, dan toch liever microbioloog nummer driehonderdtweeënzestig, die meestal zegt wat zijn collega's al zeiden en van wie mijn nageslacht de naam niet meer zal weten, maar die het in ieder geval goed met óns voorheeft.